

Melco powołuje się w swojej skardze na następujące podstawy:

Komisja najwyraźniej nie wykazała w sposób wymagany prawem naruszenia przez skarżącego art. 81 WE poprzez jego uczestnictwo w kartelu, którego celem lub skutkiem było ograniczenie konkurencji na obszarze EOG.

Skarżąca w dalszej kolejności utrzymuje, iż Komisja nie wykazała istnienia porozumienia naruszającego art. 81 WE, którego stroną była Melco.

Skarżąca utrzymuje w dalszej kolejności, iż Komisja dopuściła się błędu w ocenie dlatego, iż nie uwzględniła technicznych i gospodarczych dowodów, które stanowiłyby wytłumaczenie dla braku uczestnictwa Melco na rynku europejskim i doświadczając trudności przy wejściu na ten rynek.

Skarżący utrzymuje naruszenie przez Komisję zasad dowodowych poprzez niezgodne z prawem przeniesienie ciężaru dowodu oraz naruszenie zasady domniemania nieważności.

Ponadto, w opinii skarżącej Komisja w różny sposób kilkakrotnie naruszyła zasady równego traktowania i proporcjonalności: obliczając punkt wyjściowy dla grzywny nałożonej na Melco na podstawie obrotu uzyskanego przez nią w roku 2001 a nie tego z roku 2003; obliczając mnożnik mający zastosowanie do Melco oraz określając błędnie światowy rynek RIG oraz udział w tym rynku Melco. Dalej w opinii skarżącej Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności oceniając grzywnę Melco proporcjonalnie do jej udziału w umowie KTR ⁽¹⁾ w taki sam sposób, europejscy jak uczynili to producenci europejscy uczestniczący zarówno w porozumieniach KTR jak i EK ⁽²⁾.

Skarżący utrzymuje, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia powodów, dla których grzywnę nałożoną na Melco należałoby obliczać na podstawie jej obrotu z roku 2001 natomiast grzywna nałożona na Melco procentowo kształtuje się na poziomie 15-20 % światowego obrotu RIG.

Ponadto, przy ustalaniu ogólnej wartości rynkowej RIG Komisja naruszyła zasadę prawidłowej administracji.

Skarżący utrzymuje, że Komisja dopuściła się błędu nie uwzględniając przy ocenie wpływu zachowania Melco oraz przy obliczaniu grzywny Melco dowodów gospodarczych i technicznych. Komisja w opinii skarżącego nie postąpiła właściwie ustalając czas trwania domniemanego kartelu.

Dalej skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła przysługujące skarżącemu skarżącemu prawa do obrony oraz prawo do rzetelnego procesu nie dostarczając Melco istotnych dowodów obciążających i uniewinniających zawartych w tej grzywnie. Ostatecznie najwyraźniej Komisja nie przedstawiła Melco w toku postępowania administracyjnego swoich wniosków odnoszących się do teoretycznych aspektów wyrównania, naruszając tym samym prawa do obrony.

⁽¹⁾ „KTR” kontyngent tablic rozdzielczych.

⁽²⁾ „E” oznacza europejski natomiast „k” kontyngent. Porozumienie EK w zaskarżonej decyzji jest określane jako „Porozumienie e-group dla porozumienia KTR”.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2007 r. — Republika Włosa przeciwko Komisji

(Sprawa T-135/07)

(2007/C 140/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włosa (przedstawiciel: G. Aiello, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w rozumieniu art. 230 WE decyzji zawartej w piśmie z dnia 7 lutego 2007 r., nr ref. 3585 dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa Komisji;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd Republiki Włoskiej wniósł do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę o stwierdzenie nieważności generalnego rozumienia art. 230 WE decyzji dyrektora generalnego dyrekcji generalnej ds. Rolnictwa Komisji, zawartej w piśmie z dnia 7 lutego 2007 r. nr ref. 3585, która oddala wniosek władz włoskich o przyjęcie, na podstawie art. 14 rozporządzenia Rady z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽¹⁾, wyjątkowych środków wsparcia włoskiego rynku mięsa drobiowego w stosunku do kurcząt ubitych na obszarach dotkniętych ptasią grypą i na których zastosowano środki weterynaryjne ograniczające obrót w okresie od grudnia 1999 r. do września 2003 r.

Rząd włoski podnosi następujące zarzuty:

- Naruszenie zasady niedyskryminacji producentów wspólnotowych z art. 34 ust. 2 akapit drugi WE, jako że strona pozwana przyjęła wyjątkowe środki wsparcia rynku jedynie w odniesieniu do jaj wylęgowych, odmawiając w spornej decyzji zastosowania podobnych środków w stosunku do mięsa drobiowego.

— Nadużycie władzy i oczywisty błędna ocena Komisji.

W tym zakresie strona skarżąca zwraca uwagę na fakt, że aby osiągnąć cel realizowany rozporządzeniem nr 2777/75 Komisja winna była przyjąć wyjątkowe środki wsparcia włoskiego rynku mięsa drobiowego będącego najbardziej dotkniętą częścią sektora drobiu we Włoszech. Odmówiła ona jednak przyjęcia tych środków mimo wielokrotnych wniosków ze strony skarżącej, ograniczając się do przyjęcia środków wsparcia wyłącznie w odniesieniu do sektora jaj wylęgowych - najmniej dotkniętego przez środki ograniczające we Włoszech, a w istocie jedyne, który ucierpiał w Niderlandach. Tym samym wyraźną intencją Komisji było przekazanie producentom niderlandzkim większości dostępnych środków zmniejszając do minimum odszkodowanie przyznane producentom włoskim

— Błędna wykładnia i naruszenie art. 14 rozporządzenia nr 2777/75 oraz oczywiście błędna ocena.

Strona skarżąca jest zadnia, przeciwnie do twierdzeń pozwanej, że art. 14 rozporządzenia, którego sprawa dotyczy, nie ma zastosowania wyłącznie, gdy brak równowagi na rynku wynika z niemożności uzyskania przez producentów z obszarów gdzie zastosowano środki nadzoru i ochrony, dostępu do rynku poza tymi obszarami. W rzeczywistości Komisja miała możliwość przyjęcia wyjątkowych środków wsparcia, aby przywrócić równowagę na rynku dotkniętym ograniczeniami swobodnego obrotu wynikającymi z zastosowania środków mających na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych, bez względu na fakt czy ograniczenia te dotyczyły towarów wprowadzanych na określony obszar lub z nich pochodzących.

— Naruszenie zasad dobrej administracji, bezstronności, równości i przejrzystości.

(¹) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2007 r. — Colgate-Palmolive przeciwko OHIM — CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)

(Sprawa T-136/07)

(2007/C 140/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Colgate-Palmolive Co. (Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: M. Zintler, H. Harmeling i K.-U. Plath, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: CMS Hasche Sigle (Kolonia, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 lutego 2007 r.;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień i stwierdzenie, że wspólnotowy znak towarowy nr 802 793 „VISIBLE WHITE” pozostaje zarejestrowany;
- zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów postępowania w sprawie unieważnienia, zmiana zawartego w decyzji Izby Odwoławczej rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów oraz zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „VISIBLE WHITE” dla towarów w klasie 3 - wspólnotowy znak towarowy nr 802 793

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: CMS Hasche Sigle

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że Izba Odwoławcza błędnie uznała oba składniki „VISIBLE” i „WHITE” za opisowe w stosunku do „pasty do zębów” i „płynu do płukania jamy ustnej”, uznając to połączenie za posiadające walor opisowy i pozbawione charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2007 r. — General Technic-Otis przeciwko Komisji

(Sprawa T-141/07)

(2007/C 140/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: M. Nosbusch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich